

[Krag.]

kan have den staaende og, naar han ønsker at omveksle den med dansk Mønt, tage den Kurs, der til den Tid er gældende, eller han skal tage den Kurs, der er gældende den Dag, han afleverer til Banken. Hverken det ene eller det andet har Nationalbanken i Fremtiden efter den Lov Adgang til. Derfor kan det ærede Medlem ikke klare sig ved den Fortolkning af Hjemføringspligten, han her giver; den har intet at gøre med det, som var Hensigten med Loven, og intet at gøre med det, som var Formaålet, da Loven gennemførtes i 1932.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har Ordet for en kort Bemærkning. Jeg henstiller, at man nu snart afslutter den Diskussion, der foregaar i Øjeblikket; det Emne, der er paa Tale, har jo adskillige Gange været fremme til Behandling.

Christmas Møller: Vi maa da først have Klarhed over det, Hr. Formand. — Det Citat, det ærede Medlem Hr. Krag her kom med, og som det ærede Medlem har nævnt nogle Gange, viser jo til fulde, at det, der ophævedes, var Tvangsafleveringen, hvilket er Aflevering til Nationalbanken til den Kurs, den fastsætter, eller Aflevering til den af Nationalbanken fastsatte Kurs. Men saa maa jeg have Lov til netop under Henvisning til det Grundlag, paa hvilket det ærede Medlem Hr. Krag og jeg den 21. Maj 1932 gik til Statsministeren, at spørge det ærede Medlem: hvilket Indhold lægger det ærede Medlem saa overhovedet i Hjemføringspligten? Hvad mener det ærede Medlem, at Hjemføringspligten rummer?

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Krag har Ordet for en kort Bemærkning.

Krag: At der ved Lov er paabudt Hjemføringspligt for indtjent fremmed Valuta, betyder, at Eksportøren ikke kan lade den paagældende Valuta henstaa i fremmed Bank eller anbringe den i fremmed Foretagende af den ene eller den anden Art, men skal føre den herhjem til Landet. Og at Afleveringspligten er ophævet, vil sige, at naar dette er sket, naar Valutaen er stillet til Raadighed for den vedkom-

mende her i Landet, saa disponerer han frit over, om han fremdeles vil have den liggende i sin Lomme, eller vil stille den til Raadighed for Bank og tage danske Kroner for den eller have den staaende paa Konto for fremmed Valuta og tage den Kurs, som paa den Dag, han maatte ønske den, maatte være gældende. Det er det, det betyder, og det kan det ærede Medlem Hr. Christmas Møller intet Øjeblik være i Tvivl om. Og da det ærede Medlem sammen med mig gik til Statsministeren i den Anledning, var mit Formaal det, som jeg her siger, og det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har paa ingen Maade over for mig paa det Tidspunkt givet Udtryk for, at han havde andet Formaal med denne Henvendelse.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har Ordet for en kort Bemærkning.

Christmas Møller: Jeg fastslaar ganske klart og tydeligt, at det ærede Medlem Hr. Krag og jeg og vore Partier er gaaet til Statsministeren med den Anskuelse, at Tvangsaflevering er et, nemlig Aflevering til Dagens Kurs, at Hjemføring er noget andet. Og hvad var det saa for et Svar, det ærede Medlem Hr. Krag gav med Hensyn til Hjemføring af fremmed Valuta? Det betød, sagde det ærede Medlem, at den ikke maatte henstaa i fremmed Bank. Ja, men hvis det saa er en Veksel i engelske Sterling, henstaar den saa ikke i fremmed Bank? Hvis det er Pundsnoter i Danmark? — er det ikke en Veksel, en Fordring paa Bank of England, i fremmed Foretagende? Den maa ikke henstaa i fremmed Bank; nej, og den eneste Maade, det kan opfyldes paa, er naturligvis ved at indsætte den i dansk Bank.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Krag har Ordet for en kort Bemærkning.

Krag: Jeg mener ikke, at den fremmede Valuta er hjemført, hvis den henstaar paa Veksel i fremmed Bank, for derved er jo Beløbet vedvarende stillet til Raadighed i det Land, hvor Valutaen er indtjent. Dette er derimod ingenlunde Tilfældet, hvis det er Pengesedler, Pundsnoter, der